

بهبود ثبات مالی جهان در سال ۲۰۱۷

ثبات مالی به وضعیتی گفته می‌شود که بحران‌های مالی سیستماتیک، ثبات اقتصاد کلان را تهدید ننماید. اتخاذ تدابیر پیشگیرانه برای مقابله با ریسک‌های سیستماتیک در بخش مالی و ایجاد استحکام در موسسات مالی برای کاهش هزینه بحران‌های مالی، عناصر اصلی بسته سیاستی ثبات مالی هستند.

مطابق گزارش ثبات مالی جهانی صندوق بین‌المللی پول، ثبات مالی در سال ۲۰۱۷ نسبت به سال ۲۰۱۶ بهبود یافته است. رونق فعالیت‌های اقتصادی و افزایش نرخ بهره بلندمدت، به افزایش درآمد بانک‌ها و شرکت‌های بیمه و بهبود ریسک‌پذیری کمک کرده است. با وجود این بهبود، تهدید جدید ثبات مالی از عدم اطمینان سیاسی و سیاست‌های نامعین در سراسر جهان ناشی می‌شود.

اگر تحولات سیاست در اقتصادهای پیشرفته در مسیر رشد و بدهی کمتر از حد انتظار قرار گیرد، صرف ریسک و نوسانات به شدت افزایش یافته و ثبات مالی را تضعیف می‌کند. علاوه بر این، تغییر به سمت حمایت‌گرایی در اقتصادهای پیشرفته می‌تواند رشد و تجارت جهانی را کاهش داده و موجب محدود کردن جریان سرمایه و سرکوب بازارهای مالی شود. در این شرایط، انتخاب ترکیب صحیح سیاست پولی و مالی بسیار ضروری است.

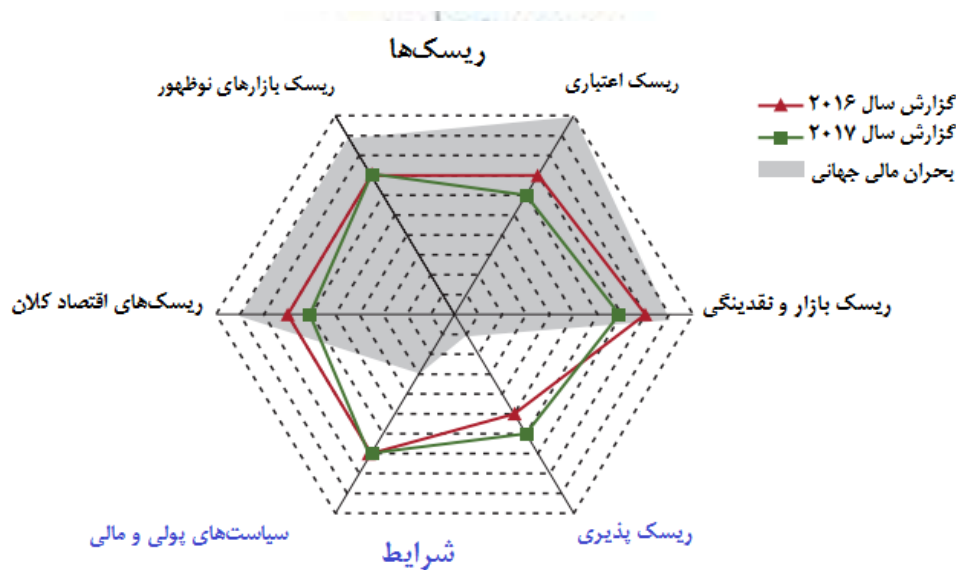
در ایالات متحده آمریکا، سیاستگذاران باید مشوق‌هایی برای پذیرش ریسک اقتصادی فراهم کنند، در حالی که از ریسک‌پذیری مالی بیش از حد جلوگیری کنند، چرا که موجب تضعیف ثبات مالی می‌شود. اقتصادهای نوظهور باید به عدم تعادل‌های داخلی رسیدگی کرده تا در برابر شوک‌های خارجی مقاوم شوند. در اروپا، سیستم‌های بانکی داخلی همچنان با چالش‌های ساختاری قابل توجهی مواجه‌اند. علاوه بر این، باید از اصلاحات پس‌بحران عقب‌نشینی نشود، تا نظارت قوی‌تری بر سیستم مالی وجود داشته باشد.

نگاه کلی به ثبات مالی جهان در سال ۲۰۱۷

ثبات مالی نسبت به سال ۲۰۱۶ بهبود یافته است. رشد اقتصادی شتاب گرفته و ریسک‌های اقتصاد کلان کاهش یافته است (شکل ۱). افزایش قیمت سهام و شیب تندتر منحنی‌های سودآوری موجب کاهش عوارض منفی نرخ بهره پایین برای بانک‌ها شده است.

ریسک بازارهای نوظهور همچنان بالا و بدون تغییر مانده است، بهبود در قیمت کالاها و درجه اهرمی نسبتاً کم در برخی شرکت‌ها با ریسک بالاتر تامین مالی خارجی و افزایش آسیب پذیری مالی در چین جبران شده است.

شکل ۱: نقشه ثبات مالی جهان: ریسک‌ها و شرایط

منبع: صندوق بین المللی پول

برای تحقق رشدی قوی تر و پایداری بهبود شرایط مالی، سیاستگذاران نیاز به اجرای ترکیب مناسبی از سیاست‌ها دارند، از جمله: (۱) افزایش پذیرش ریسک اقتصادی به خصوص در آمریکا، از طریق سیاست‌هایی مانند افزایش تولید بالقوه، افزایش سرمایه‌گذاری شرکت‌ها و جلوگیری از افزایش ریسک ثبات مالی. (۲) رسیدگی به عدم تعادل‌های داخلی و خارجی به منظور تقویت انعطاف‌پذیری اقتصادهای نوظهور و (۳) پاسخ فعالانه‌تر به مسائل ساختاری بلندمدت در سیستم بانکداری اروپا.

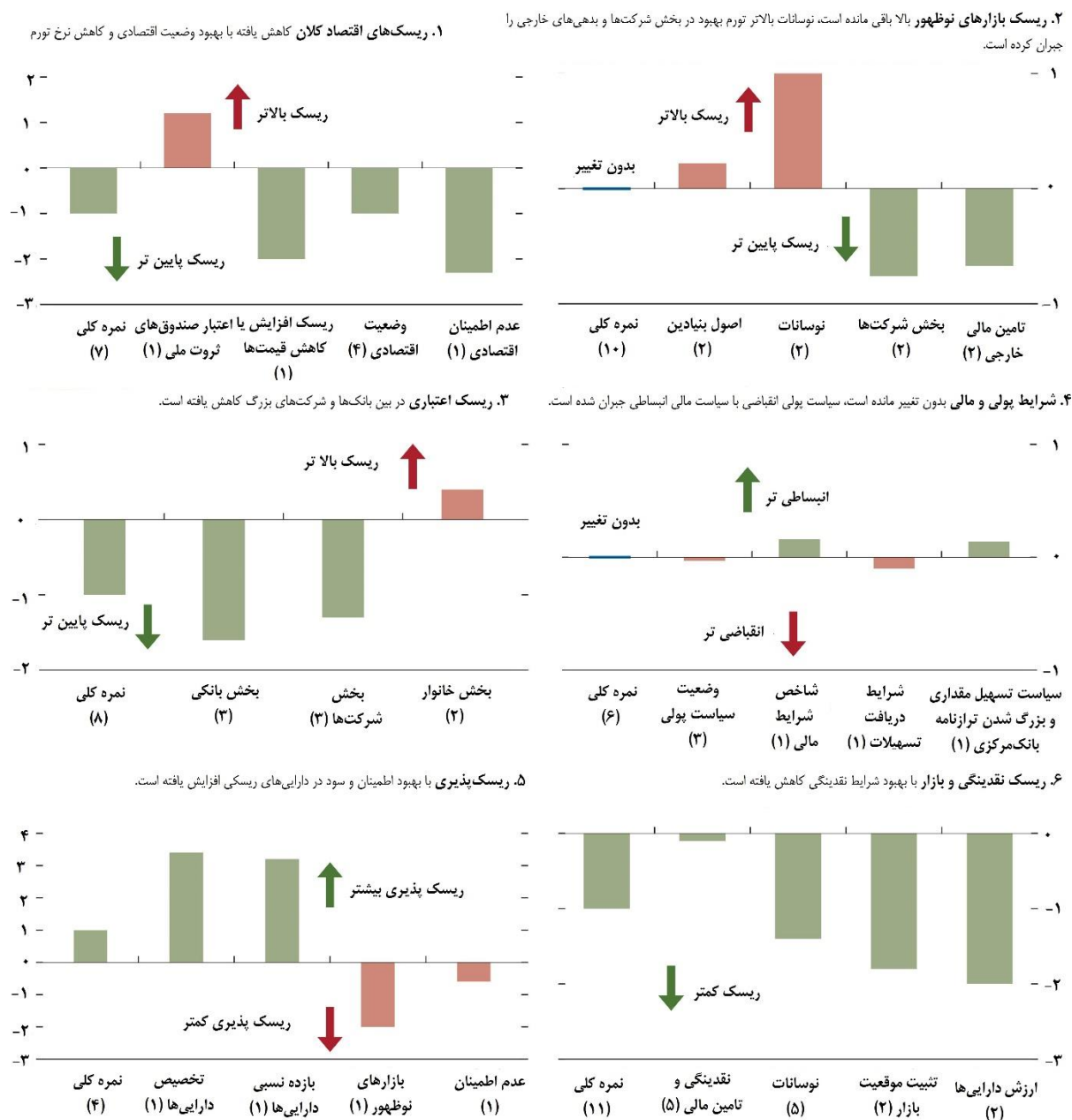
سیاست‌های نامطمئن مهمترین تهدیدکننده ثبات مالی

با وجود این پیشرفت‌ها، ریسک‌های جدید و ابهاماتی پیرامون چشم انداز سیاست‌های آینده وجود دارد. مهمترین ریسک موجود عدم توازن در سیاست‌های ایالات متحده آمریکا است که می‌تواند منجر به سخت‌تر از حد انتظار شدن شرایط مالی و افزایش نوسانات و ریسک‌گریزی شود.

معاونت بررسی های اقتصادی

همچنین یک تغییر جهانی به سمت حمایت‌گرایی می‌تواند اثرات نامطلوبی بر تجارت و رشد جهانی بگذارد. بنابراین حفظ ثبات به شدت به انتخاب سیاست‌ها در سطح ملی و جهانی وابسته بوده و انتخاب ترکیب سیاست‌های پولی و مالی مناسب بسیار ضروری است.

شکل ۲: نقشه ثبات مالی جهانی: ارزیابی ریسک‌ها و شرایط موجود در سال ۲۰۱۷ (تغییر نسبت به گزارش سال ۲۰۱۶)

منبع: صندوق بین‌المللی

منابع

نیلی، فرهاد. "مقدمه‌ای بر ثبات مالی"، فصلنامه روند بانک مرکزی، شماره ۴۵، تابستان ۱۳۸۴.

International Monetary Fund, Global Financial Stability Report," Getting the Policy Mix Right", 2017.

